

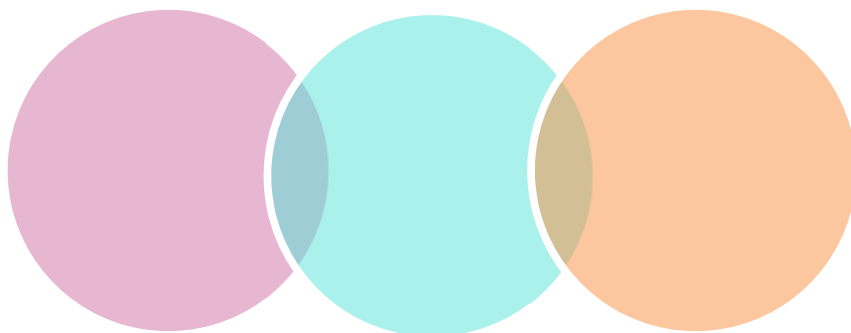

Oppsummering refleksjonshefte

Asker
kommune

КОШШПЦБ
19200000

RAPPORT VEDRØRENDE ARBEIDET MED Å LAGE REFLEKSJONSHEFTE MED CASER OM ETISKE UTFORDRINGER KNYTTET TIL PERSONER MED UTVIKLINGSHEMMING

Når Asker kommune fikk utfordringen av KS om å lage et refleksjonshefte valgte vi å bruke faggruppen FOKUS til å utarbeide hefte.

FOKUS står for **Fag- Og Kompetanse Utnyttelse Sammen**, og ble opprettet for 10 år siden. Teamet består av fagkonsulenter fra tre ulike virksomheter i Helse og omsorg. Hovedmålet til teamet er å yte et bedre tjenestetilbud på tvers av virksomhetene innad i kommunen, og i tillegg tilby kompetanseoverføring internt og til andre kommuner. I dag består teamet av 17 personer som alle har erfaring med mennesker med psykisk utviklingshemming. Alle har minst en 3-årig utdanning innen helse-, sosial- eller pedagogisk fag.

Oppstart

Vi valgte å reise bort i to dager for å starte prosessen med å lage heftet. Oppstarten var satt til våren 2012, men på grunn av streik i sektoren måtte vi utsette oppstarten til etter sommeren. På denne

samlingen startet vi med en brainstorming i forhold til hvordan heftet skulle bygges opp.

Spørsmål vi stilte oss var blant annet:

- hva er viktig?
- hvem skal heftet være for?
- hvor mye teori?
- skal vi ha med en modell for refleksjon?
- hvor mange case?

Vi delte oss deretter inn i grupper for å avklare noen av disse spørsmålene, samlet oss plenum for deretter å jobbe i grupper igjen.

Vi fikk i løpet av disse to dagene avklart noen av spørsmålene, og vi følte også at vi hadde en klar bestilling fra KS. Konklusjonen ble derfor at vi primært skulle lage et hefte med flest mulig case, og minst mulig teori. Vi valgte også og ikke presentere en egen modell for refleksjon, men heller bruke refleksjonsspørsmål.

Videre arbeid

Etter at vi hadde avklart innholdsfortegnelsen delte vi de ulike oppgavene i grupper og gruppene avtalte seg i mellom når de skulle samles. På fellessamlingene til FOKUS la hver gruppe fram sitt arbeid som ble evaluert i fellesskap.

Alle fikk ansvar for å lage noen case hver ut fra sin praksis i feltet.

Tilslutt var det noen i gruppen som ferdigstilte heftet og korrekturleste. Vi fikk også noen andre utenfor FOKUS til å lese gjennom, blant annet virksomhetsleder og praksisstudenter.

Erfaringer

Erfaringer vi har gjort oss er først og fremst at det tok lenger tid å lage heftet enn vi antok. Årsakene til det kan være at vi er mange med mye erfaring og meninger. Det er vanskelig å begrense

innholdet, for i utgangspunktet ønsket vi å forklare og skrive mer teori både om etikk og mennesker med utviklingshemming.

Men siden bestillingen klart gikk ut på å lage et hefte med case, valgte vi heller å oppfordre til at heftet brukes sammen med andre publikasjoner fra KS (blant annet etikkhåndboka).

Å beskrive case kort og allikevel få med essensen i utfordringen er en kunst. Det er så mange detaljer man ønsker å ha med og som man tror må være med – så gruppen som har jobbet med dette har hatt en utfordring i å korte ned historiene. Siden vi er så mange fagpersoner i kommunen valgte vi å bruke dem for å skaffe oss reelle case, og ikke gå utenfor kommunen.

Det er heller ikke lett å « sy sammen » dokumentet når flere grupper har jobbet med ulike kapitler, men siden vi valgte å plukke ut noen til denne oppgaven greide de å lage en rød tråd i heftet. Gruppen som skulle ferdigstille brukte resten av gruppen via e-post for å få tilbakemeldinger. Mulig det hadde vært mer effektivt at en liten gruppe fra FOKUS hadde jobbet med heftet, og heller brukt resten av gruppen til å samle informasjon og case.

Ved å skrive ned historier fra virkeligheten ble vi veldig bevisst over hvilke utfordringer vi står overfor. Vi ser derfor nødvendigheten av å sette av tid til refleksjon for å yte bedre tjenester, og for å heve kompetansen. Det har også gitt oss kunnskap om hva som er viktig å satse på, og hva vi som faggruppe bør jobbe med.

Siden vi er fagpersoner fra tre ulike virksomheter har prosessen med å lage heftet vært både spennende og morsom. Vi har både ulike utfordringer og ulike måter å forholde oss til dette på, noe som har vært spennende og morsomt. I tillegg blir vi ekstra godt kjent når vi har en felles oppgave, noe som er bra for samhandling på tvers.

